

*Püsök Sarolta:*¹

**Bodó Sára, Horsai Ede (szerk.): „Hiszek az Ige diadalmas erejében!” –
Tanulmányok Fekete Károly 60. születésnapja alkalmából, kiadja a
Debreceni Református Hittudományi Egyetem az Acta.
Debreceni teológiai tanulmányok 14. kötetként,
Debrecen, 2020, ISBN: 978-615-5853-23-4, 562 oldal.**

A Debreceni Református Hittudományi Egyetem Acta-sorozata egy újabb nagyszerű kötettel bővült. Az ünnepi kötet, az ún. „Festschrift” műfaji sajátosságaihoz hozzátartozik, hogy a szakmai igényességgel megírt tanulmányok mögött végre látszik az ember is, aki a tudományos kutatás hosszú évtizedei alatt szinte soha nem mutathatja meg önmagát, hiszen a tudományos tárgyilagosság szigorú szabályai csak mindig áttételesen engednek teret az egyén megmutatkozásának. Időnként –legalább ilyenkor, a bibliai életkor felső határának a felezővonalán– jó dolog, hogy előtérbe kerülhetnek a több ezer sor írójának emberi vonásai. Fekete Károly arcelének megrajzolására Kustár Zoltán, az egyetem rektora, Fekete György, a tudós nagybácsi és

¹ Egyetemi docens, Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Református Tanárképző Kar, pusoksarolta@gmail.com.

Gaál Botond, a néhány esztendővel előtte lépkedő pályatárs vállalkoztak. Írásaikból az ünnepelt iránti gyöngéd szeretet árad, valamint a közösen megtett út keltette büszkeség és tisztelet, amely biztonnal munkált a néma, de odaadó szerkesztői munkát végző szak-társban és osztálytársban, de azokban a pályatársakban is, akik írásaikkal vagy a *tabula gratulatoriába* foglalt egyszerű tisztelgésükkel fejezték ki nagyrabecsülésüket.

A *laudációkból* megtudja az olvasó, hogy az ünnepelt többgenerációs papi családba született, így nem véletlen, hogy középiskolai tanulmányait a Debreceni Református Kollégiumban végezte. Általános érettségi után még négy évet tanult Miskolcon, orgonaművészeti szakon, ahol tanulmányait sikeres zenei érettségi vizsgával zárta. Zenei ismereteit egész pályája során kamatoztatta mind előadóművészként, mind oktatói és szakírói tevékenységeivel. Teológiai tanulmányait a Debreceni Teológiai Akadémián 1983-ban kezdte el, 1988-tól a debreceni Nagytemplomban lett segédlelkész, de ezzel párhuzamosan az *alma materé*ben gyakornoki, majd tanársegédi feladatokat látott el a rendszeres teológiai tanszéken, ahol 1992-től főállású oktató lett. 1995-ben a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben szerzett doktori fokozatot *summa cum laude* minősítéssel. PhD-dolgozatát Mak-kai Sándor gyakorlati teológiai munkásságáról írta. 1996-tól vette át a Gyakorlati Teológiai Tanszék vezetését. Párhuzamosan több felsőoktatási intézményben vállalt tanári munkát, de lapszerkesztőként, zsinati képviselőként is tevékenykedett.

Az egyetem két ízben is rektorává választotta (1997–2005, 2011–2014), miközben az intézmény életében számos, körütekintést igénylő átalakítási folyamat zajlott. Tanári, kutatói munkájának eredményeként 2009-ben habilitált, 9 könyvet, közel 700 közleményt jelentetett meg, melyből 192 tudományos jellegű. A fontosabb publikációinak jegyzékét a kötet végén olvashatják az érdeklődők. 2015-től a kutatásnak, írásnak kevésbé kedvező időszak kezdődött el életében, ugyanis a Tiszántúli Református Egyházkerület püspökévé választották, így azóta elsősorban az egyházkormányzás kihívásaira kell összpontosítania.

A hagyományos szellemi táplálékra vágó olvasó sem csalódhat a mives formájú, igényesen szerkesztett kötet kézbevételekor. Harmincöt, gonddal megírt szaktanulmány hívogatja a könyvbarátokat.

A szerkesztők három csoportba sorolták a szaktanulmányokat, elsőként a külhoni pályatársaknak, majd a legnépesebb körnek, a debreceni tanártársaknak, végül a testvér-intézetek képviselőinek az írásai következnek.

Az első tömbben szólalnak meg a kolozsvári és a lipcsei professzorok, Kozma Zsolt bibliai megbékélés-történeteket ismertet, W. Ratzmann pedig egy olyan gyakorlati teológiai kutatói intézetnek az elindításáról értekezik, amely a kommunista vezetés alatti német egyházat hivatott vizsgálni abban a korszakban, amelynek történései bizonyos értelemben szintén a megbékélés folyamatát igénylik.

A második tömbben sorakoznak a Hittudományi Kar oktatói által írt tanulmányok, színes válogatás, szakterületek szerinti felosztásban. Az első hat írás a biblikusok tollából származik (Kustár Zoltán, Németh Áron, Peres Imre, Lenkeyné Semsey Kára, Hodossy-Takács Előd és Kókai-Nagy Viktor). A rendszeres teológusok (Kovács Ábrahám, Fazakas Sándor, Kovács Krisztián) három, a történészek (Hörtsik Richárd és Baráth Béla Levente) két írással járultak hozzá a kötethez. A gyakorlati teológust köszöntők legnépesebb tábora értelemszerűen a saját szakterületén tevékenykedő oktatók közül formálódott, hiszen összesen kilenc gyakorlati teológiai írást olvashatunk a debreceni munkaközösség részéről, amelyből kettő a katechézis, kettő a pasztorálpszichológia, egy a homiletika és az utóbbi négy a missziológia területéhez tartozik (Bodó Sára, Hodossi Sándor, Kis Klára, Horsai Ede, Hézszer Gábor, Gaál Sándor, Gonda László, Szabóné Kármán Judit, Berek Sándor)

Az utolsó tömbben a testvérintézetek képviselői szólalnak meg, intézetvezetők és pályatársak. A Károli Gáspár Református Egyetem részéről a rektor (Balla Péter), valamint három gyakorlati teológus (Kocsev Miklós, Literáty Zoltán és Németh Dávid) küldött szaktanulmányt. A Sárospataki Református Teológiai Akadémia részéről két gyakorlati teológiai írás olvasható (Fodorné Nagy Sarolta és Kádár Ferenc). A Pápai Református Teológiai Akadémiát a jelenlegi és egykori rektor képviselte (Németh Tamás és Vladár Gábor). A hazai teológiák között a testvérfelkezet gyakorlati teológusainak a közöntése sem maradt el, az Evangélikus Hittudományi Egyetemről két időszerű témát feldolgozó írást olvashatunk (Hafenscher Károly és Szabó Lajos). A testvérintézetek sorát a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet zárja, az intézmény rektora (Kállay Dezső) és a debreceniek által kitüntetett egyháztörténész (Buzogány Dezső) írását követően a levéltári kutató, Ósz Sándor Előd az erdélyi gyűjtemények tiszántúli püspökökhöz köthető könyveiről értekezik.

A teológia iránt érdeklődő, magyarul értő olvasóknak szeretettel ajánljuk a kötetet, hiszen érdekes, időszerű értekezéseket kínál minden teológiai részterületről.